

Staf blaast zijn rugzak op

Raar kunstwerk ergens in een dorpje voor Houffalize. Ik vraag aan de mannen wat dit kunstwerk voorstelt. Volgens Henk is het ontegensprekelijk een schildpaddennek en een schildpaddenkop. Al vindt hij wel dat er nog wat werk is aan de steen. Vooral het schild van de schildpad is nog niet afgewerkt. Leo denkt dat het niets met een schildpad te maken heeft. Volgens Leo is het eerder een rare vogel. Maar er mankeert toch iets aan, vindt Leo, maar hij denkt dat het een “pechvogel” is. Staf, die altijd alles zeer grondig voorbereidt, bekijkt het ding langs alle kanten en zegt ondertussen : “Ik weet wat het is, ik ken het”! Maar na lang beraad zegt hij dat hij het zich toch niet meer kan herinneren, dat het te lang geleden is.

We stappen verder.....

Het is middag als we in Houffalize aankomen. Er zijn verschillende bakkers in het stadje maar er is er maar één open. Meer moeten we niet hebben. De boterhammen worden vervangen door meerdere koffiekoeken. Ik hou het bescheiden en hou het bij slechts één rijsttaartje.

We overnachten in een trekkershut op de camping Moulin de Bistain. Aangezien we op voorhand wisten dat we er geen drinkbaar water konden krijgen hebben we onze drinkzakken en flessen onderweg nog eens bijgevuld. De camping is gelegen langs de Ourthe. Het water voor de afwas halen we dan ook uit de rivier om ons drinkwater te sparen. We proberen onze natte kledij zoveel mogelijk droog te krijgen omdat we toch een klein elektrisch verwarmingstoestelletje in de trekkershut hebben. Henk heeft in de buurt een bakje met okkernoten kunnen kopen. Het zijn juist solden en hij heeft er een fles wijn en enkele flesjes bier bij gekregen. In tijden van “koopkrachtvermindering” is dit wel mooi meegenomen. De noten hebben we niet opgekregen. De drankjes wel. Henk heeft zelf zijn bril opgezet en de bereidingswijze op zijn pakje voeding gelezen. En zijn eten is nu wel in orde.

Het is duidelijk aan Henk te zien dat hij nu wel een lekkere maaltijd heeft kunnen achterover slaan. Henk heeft voor elke dag andere kledij voorzien. Maar dat zal hij nog wel afleren.

Lekker keuvelen, napraten en opwarmen

Staf ruikt aan zijn kousen en hij vindt ze nog OK. We vertrekken 's morgens nog in het half duister.

Maandag 17 november 2008

- Van : Moulin de Bistain
- Naar : Gouvy
- Afstand : 14 km
- Duur : 3 uur

Het heeft afgelopen nacht flink gevoren. De Schotse hooglandse koeien, met hun dikke vacht, trekken zich daar echter niets van aan. Wij ook niet en stappen verder, bult op en bult af.

Een partij bomen van “Henk Jansen”?

Het is misschien niet goed te zien maar boven ons vliegt er een kolonie kraanvogels

Drie vierden van de GR 57 hebben we er nu opzitten. Volgende maand (december 2008) doen we het vierde en laatste deel in vier dagen. Blijkbaar is het Henk goed bevallen want hij gaat terug mee. Ook drie andere leden van onze club “GR50+” gaan dan mee zodat we al met een groep van zes zijn. Als er in dit verslag leugens of onwaarheden staan mag je deze klasseren onder de noemer “dichterlijke vrijheid”.

Contact Staf : stafkaart@skynet.be

Contact Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Contact Henk : info@houthandeljansen.nl

Contact Leo : leodekort@skynet.be

Vrijdag 12 december 2008

- Van : Gouvy
- Naar : Troisvierges
- Afstand : 20 km
- Duur : 4 uur

We beginnen nu aan het vierde en laatste gedeelte van de GR57. Het wordt een vierdaagse met vijf deelnemers : Staf, Henk, Ivan, Jo en Ludwig. De weerman heeft koud maar droog weer beloofd.

Ivan en Staf in de trein op weg naar Gouvy

Henk, die van Nederland moet komen, is met een vrachtwagen, geladen met boomstammen, mee gereden tot Vielsalm. Een klant van hem dient met de vracht naar de houtversnipperfabriek van Vielsalm te rijden, waar boomstammen van slechte kwaliteit

versnipperd worden om er spaanplaten van te maken. Henk is deze morgen vertrokken om 03.00 uur. Hij heeft er dus heel wat voor over om met zijn Belgische vrienden in de vrieskou te stappen.

En dan is het zover. Rond 11.30 uur komen we aan in Gouvy. We worden er meteen getraakteerd op een wit sneeuwtapijt. Dat het erg glad is ondervindt Ludwig al gauw. Reeds na enkele tientallen meters glijdt hij uit en maakt hij kennis met het,

ondergesneeuwde, asfalt. Gelukkig is er niets gebroken en kunnen we onze weg verder zetten.

Het is ijzig koud en we moeten voorzichtig zijn om valpartijen te vermijden. En voor een keer praten we niet over de vrouwen maar over “wat gaan we vanavond eten”? Ivan, gekend om zijn kookkunsten, stelt voor dat we in de plaatselijke supermarkt en bij de plaatselijke slager eens zullen snuisteren. We kennen de kookkunsten van Ivan en we laten hem zijn goesting doen. We weten dat het sowieso toch wel in orde zal zijn.

Winterlandschappen strelen het oog

Een GR/zwammenboom

Grenspaal België/Luxemburg

Rond het middaguur installeren we ons onder een overkapping en eten er onze boterhammetjes op. Door de hevige koude blijven we niet langer zitten dan nodig is. Voorlopig zijn we nog maar met vier personen. Jo komt ons pas morgenavond vervoegen.

Ivan en Staf

Deze morgen zijn we vertrokken met de grote rugzak. In de grote rugzak zit nog een dagrugzakje omdat we vanaf morgen met de dagrugzak kunnen stappen. We hebben immers een huis gehuurd waar we elke dag terug naar toe keren.

Na de dagtocht nemen we onze intrek in het knusse huisje dat we gehuurd hebben. Ivan verdiept zich in een boek. Staf bekijkt de kaart. Henk knutselt een bompakket of zo in elkaar. Alle drankjes die je ziet staan zijn van de vorige huurders die hun tafel niet afgeruimd hebben.

Henk en Staf proberen om ter vlugst een dubbele achtknoop in een touw te leggen. Aan hun handbewegingen te zien kunnen ze het beiden vliegensvlug.

Ivan stoomt een lekkere maaltijd klaar

Henk en Staf zijn bezig met het oefenen van klimknopen. Henk kent al alle knopen van buiten. Staf moet nog veel oefenen en vraagt Henk om raad. Ivan, die er niets van kent, kijkt er naar en doet niet mee aan de oefeningen. Ondertussen brandt

het eten aan.....

Zaterdag 13 december 2008

- Van : Troisvierges
- Naar : Wilwerwiltz
- Afstand : 30 km
- Duur : 7 uur

Vandaag staat er een tamelijk zware tocht op het programma. We vertrekken dan ook nog in het halfduister. We moeten immers voor 16.30 uur terug zijn omdat in deze periode de dagen zeer kort zijn.

Er is een snijdende koude wind. Volgens Ivan is de gevoelstemperatuur min 12 graden. Ikzelf zet zowel mijn muts als mijn kap op om mijn oren iet of wat warm te kunnen houden. Henk, die gewoon is om in alle seizoenen buiten te werken, blijft blootshoofd.

In lager gelegen gebieden is de sneeuw zo goed als weg

Ivan, bijtend op de tanden. Van de inspanning of van de kou? Of is hij aan het lachen? Maar met wat of wie?

We passeren een goed onderhouden begraafplaats van de zes bemanningsleden van een

neergestort Amerikaans vliegtuig uit de tweede Wereldoorlog. Ook de restanten van het wrak liggen, als een monument, nog ter plaatse in het bos.

In de zomer heeft Staf last van teken en ander ongedierte in zijn baard. In de winter is het ijs dat hem parten speelt. Volgens hem wordt het ijs gevormd door condensatie van zijn adem. Maar volgens Ivan komt het van het zeveren. Als pater Staf een preekstoel in het vizier krijgt kan hij het niet nalaten om ons de levieten te lezen. Hij doet ook een oproep tot de (weer)Goden om een warme zuidenwind.

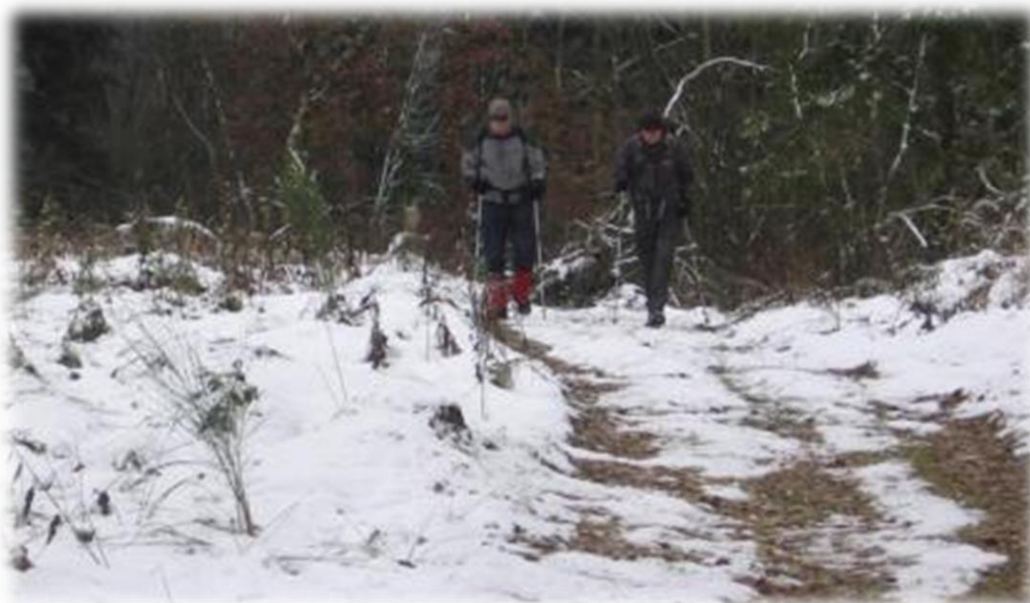

In Clervaux warmen we ons wat op in een bruine kroeg aan een warme chocomelk of koffie en appeltaart.

De kapel boven in Clervaux

Ludwig en Ivan, goed ingeduffeld

Op de GR57 vind je overal openbare toiletten

We komen aan een weide waarop een kudde schapen staat te grazen. Er loopt echter een schaap met lam naast de weide. We besluiten om het lam terug over de afsluiting te plaatsen, wat vrij goed lukt. Het lam zoekt gezelschap bij een ander, pas geboren, lam. Moeder schaap laat zich echter niet pakken. Staf, die nog in Sint-Niklaas gelooft, wijst het schaap de weg. Het schaap volgt Staf zijn bevelen echter niet op en vertikt het om

terug plaats te nemen in de kudde.

Ivan maakt ons terug een overheerlijke maaltijd klaar. Aardappeltjes in de schil met erwtjes en worteltjes uit een bokaal. Maar het lamsvlees is vers!

Henk probeert nog eens aan Staf uit te leggen hoe hij een achtknoop moet leggen. Staf zegt dat hij er ook niet kan aan doen dat hij het zo moeilijk heeft om knopen te maken. Staf probeert een knoop te leggen toch het lijkt meer op een huwelijksaanzoek.

Zondag 14 december 2008

- Van : Wilwerwiltz
- Naar : Goebelsmuhle
- Afstand : 23 km
- Duur : 6 uur

Vanaf vandaag stapt Jo met zijn hond “Ora” ook mee. We zijn nu dus met vijf of moet ik zeggen met zes?

We zorgen er terug voor dat we bij zonsopgang terug aan het stappen zijn. Maar voor alle zekerheid heeft iedere deelnemer een zak- hoofdlamp mee in de rugzak voor in het geval we toch nog in de bossen zitten als de zon terug onder gaat. Na 16.30 uur kun je immers geen gr- tekens meer zien staan op de bomen, zonder verlichting. Maar we hebben de planning zodanig gemaakt dat we, zonder tegenslagen, steeds voor die tijd gedaan hebben met wandelen.

Ora ziet dat Ludwig er wat door zit of bang is op de smalle paadjes, en ze neemt hem op sleeptouw.

's Avonds houden we ons bezig met kaarten lezen, knopen leggen, koffie drinken en heel veel zeveren. Ivan is er niet meer bij. Hij is uitgestapt in Kautenbach waar hij de trein terug naar huis genomen heeft. Ivan moet morgen immers terug aan het werk.

Zondag 14 december 2008

- Van : Goebelsmuhle
- Naar : Diekirch
- Afstand : 23 km
- Duur : 6 uur

Ludwig bakt spek met eieren. De rest kuist het huis op. We zijn om 06.00 uur opgestaan zodanig dat we tegen 08.00 uur kunnen vertrekken. Het heeft de voorbije nacht weer flink gevoren.

Vandaag schijnt de zon volop. Op de lager gelegen vlakten is alle sneeuw weg. Het is vandaag een zware dag. Het gaat steeds bergop en bergaf. Voor het eerst in deze vierdaagse komen we dan ook in het zweet te staan.

Door de opwarming van de zon verdampt het water in het dal waardoor er een wazige mist ontstaat

We stappen door enkele pareltjes van de natuur en we genieten van de wondermooie panorama's

We beëindigen onze tocht in Diekirch waar we nog enkele tanks en kanonnen passeren. We hebben weer genoten van een onvergetelijk avontuur en onze batterijen zijn weer eens opgeladen voor enkele weken.

Contact Staf : stafkaart@skynet.be
Contact Ludwig : benaltijdweg@gmail.com
Contact Henk : info@houthandeljansen.nl
Contact Jo : desmedt.jo@gmail.com
Contact Ivan : iv_op_stap@hotmail.com

Opsteller verslag
Ludwig